

Al het goede komt van boven

Ledevaertkerk, Chaam, zondag 14 mei 2017

Ds. Sara Dondorp

Eerste Schriftlezing: Jakobus 1:16-21

Tweede Schriftlezing: Johannes 16,5-15

Inleiding

De naam van deze zondag is Cantate: zing een nieuw lied. Die naam is afkomstig van de Psalm van deze zondag, Psalm 98: "Zing voor de Eeuwige een nieuw lied: (...) De Eeuwige heeft zijn overwinning bekendgemaakt, voor de ogen van de volken zijn gerechtigheid onthuld. Hij heeft gedacht aan zijn liefde en trouw voor het volk van Israël." Zing voor de Eeuwige.... Dat is wat ons vandaag te doen staat. In de lezingen van vanmorgen gaat het daar niet expliciet over. Daarin merken we dat we onderweg zijn naar Hemelvaart. Jezus bereidt zijn leerlingen voor op zijn vertrek. We vallen midden in een lange redevoering die begint bij de Voetwassing en eindigt met het Hogepriesterlijk gebed. Jezus spreekt over de weg die hem te gaan staat. Hij probeert zijn leerlingen te bemoedigen. Dat is ook wat de Jakobusbrief doet: bemoedigen. Goede raad geven voor het met elkaar samen leven hier beneden, als verschillende mensen, met verschillende temperamenten....

Overdenking

Gemeente van Jezus Christus,

Al het goede komt van boven, zegt Jakobus. Alles wat afkomstig is van de Vader in de hemel, kan niet anders dan goed zijn. In een veranderende, en vaak verwarrende wereld is dat een vertrouwenwekkende boodschap. Wat er om ons heen ook allemaal verandert, en dat is in onze tijd onvoorstelbaar veel, de betrouwbaarheid en trouw van de Eeuwige, staan voor altijd en eeuwig vast als een huis. De Hemel, of liever: de God van de Hemel, blijft altijd hetzelfde, ook al beweren astrologen misschien het tegendeel. De betrouwbaarheid van de hemel, daar kan je op bouwen. De Eeuwige verandert niet. Hij is alleen maar licht, bij hem is geen enkele duisternis. Zijn naam zegt het al: ik ben die ik zijn zal. Wat God doet is altijd goed. Wat van boven komt, kan niet anders dan goed zijn. God de Vader is onveranderlijk betrouwbaar. Die gedachte helpt ....

Tja, is dat zo? Helpt dat? Eigenlijk klinkt het best wel confronterend vind ik, op het moment dat we lezen hoe Jezus de leerlingen gaat verlaten, hoe hij zijn vertrek aankondigt naar de Vader. Op het moment dat Hij naar de Vader zal gaan, lezen we ook dat er van de Vader alleen maar goeds komt. Raken de leerlingen hier niet juist iets kwijt? Moeten ze op dit moment niet juist hun meester loslaten? Al het goede komt van boven. Dat klinkt mooi, maar dit voelt meer alsof al het goede naar boven verdwijnt. En dan blijven de leerlingen alleen achter, verweesd, zonder hun meester, zonder de messiaanse verwachting, zonder de hoop op toekomst. Al het goede gaat naar boven, zul je bedoelen.....

Het is een gedachte die blijft hangen. We staan er alleen voor, en eigenlijk kunnen we het niet. Hopen tegen beter weten in, vertrouwen dat het kán, een wereld die rechtvaardig is, een schepping die blijvend is, een gemeenschap die alleen maar liefdevol is, een heerschappij die goed en heilzaam is voor iedereen. Zomaar wat noties van de Messiaanse verwachting, van Gods Koningschap op aarde: goedheid, schoonheid, vrede... Maar wat we in de wereld om ons heen zien is totaal anders. Wantrouwen, onrechtvaardigheid, armoede, oorlog. In het groot, ver weg: als ik denk aan Syrië bijvoorbeeld. Of aan diverse machthebbers, vooral bezig met hun eigen gelijk. Om van de milieuproblematiek nog maar niet te spreken. En dichterbij huis: Zorgen over gezondheid, over een ziekte die niet

overgaat of over hulpverleners die langs elkaar heen werken. Zorgen over werk en inkomen of over schulden. Velen van ons hebben vaak het gevoel gemangeld te worden door regelgeving en bureaucratie. Soms lijkt de menselijke maat heel ver uit het zicht verdwenen. Of nog dichterbij huis: we willen als kerkgemeenschap van alles, maar vrijwilligers met ideeën zijn vaak moeilijk te vinden. Hoe houden we het vol als we in de praktijk soms meer bezig zijn met het halen van ons eigen gelijk, dan met het samen werken aan Gods Koninkrijk? Waar halen we de inspiratie vandaan als we niet weten of er een nieuwe generatie is die verder gaat, of er wel toekomst is? O ja, we hebben als kerk een goed verhaal, een mooi verhaal! Over de Vrededorst die rechtvaardigheid onder mensen brengt. De Goede Herder, die zijn schapen kent en voor hen zorgt. Geeft dát niet genoeg inspiratie om verder te gaan? Om erop te vertrouwen dat er toekomst voor ons is weggelegd?

Maar vanmorgen vertelt de evangelist Johannes ons dat die Goede Herder zijn leerlingen gaat verlaten. Dat hij ze achterlaat op aarde, als hij vertrekt naar zijn Vader. Hoe kan hij dat nou doen? Zijn schapen in de steek laten! De evangelist vertelt erover in termen van een rechtszaak. Als ik er niet meer ben, zegt Jezus, komt er een pleitbezorger. Er komt een advocaat om jullie te helpen. Die advocaat, dat is de Geest van de Waarheid. De Geest die jullie zal helpen onderscheid te maken. Die aanwijst wat zonde is: namelijk niet te geloven. Of misschien kan ik beter zeggen: niet te vertrouwen, in de zin van: geen vertrouwen te hebben. Het Griekse woord voor geloven betekent ook vertrouwen. Volgens mij gaat het hier niet om geloof in een vaste religie of zo. Maar om het vertrouwen: vertrouwen in de Vader van de Hemel. In die Vader die alleen maar goede dingen met ons voor heeft. Geen vertrouwen hebben, dat is zonde. En zonde, heb ik eens geleerd, heeft te maken met bestemming. Zonde is als je niet tot je bestemming komt. Wanneer je niet in staat bent te vertrouwen, wanneer je in een spiraal van wantrouwen terecht komt, kan je ook niet meer bij je bestemming komen: namelijk als mens tot je recht komen als geliefd kind van God.

Jezus gaat dus zijn leerlingen verlaten, maar Hij laat ze niet alleen: na hem komt een pleitbezorger, een advocaat die Geest van Waarheid heet. Die Geest zal de weg wijzen naar de volle waarheid. Bijbels gesproken is dat volgens mij: het vertrouwen op Gods liefde. De advocaat wijst aan wie ongelijk heeft: de zonde, het wantrouwen. En de advocaat wijst aan wie gelijk heeft: Gods gerechtigheid. Als advocaat kan hij ook het oordeel noemen. Namelijk dat de heerschappij van deze wereld veroordeeld is. Alle slechtheid en machtsbelustheid die er in de wereld is. Het egoïsme, eigenbelang, de kortzichtigheid. Of alle goedbedoelde regelgeving, waartegen mensen in de praktijk hun hoofd stoten. Oh, het is er in onze wereld, meer dan we zouden willen, maar uiteindelijk heeft dat alles niet het laatste woord. Daar gaat volgens mij dat vertrouwen over.

Er is nog iets anders dat ik hoopvol vind in dit verhaal. Jezus zegt dat het goed is dat hij weggaat. Jullie mogen best verdrietig zijn, lijkt hij te zeggen, maar het is heus beter dat ik wegga, want daarmee maak ik ruimte voor iets anders. Door weg te gaan maakt Jezus ruimte. Door te vertrekken geeft hij ruimte voor iets nieuws. Hij gééft de leerlingen nieuwe kansen, door zelf weg te gaan. Alleen dan kan de pleitbezorger komen. Die ruimte is nodig om verder te kunnen gaan. Jezus geeft ruimte en hij geeft vertrouwen. Hij geeft vertrouwen dat de leerlingen het zonder hem ook kunnen. Daarbij laat hij ze niet alleen: ze krijgen hulp van de pleitbezorger. Wat hij geeft is ruimte en vertrouwen.

Dat geeft hij niet alleen aan zijn leerlingen, maar via hen ook aan ons. Ruimte en vertrouwen om verder te gaan. Ook als het soms allemaal even niet lijkt te lukken. Dan is er de Geest van Waarheid om ons te enthousiasmeren. En de Geest van Geduld om ons te helpen het samen te doen. Want allemaal hebben we onze idealen over rechtvaardigheid en

in de praktijk vallen die niet altijd samen. Daarom is die toevoeging van Jakobus zo mooi: niet alleen de Geest van Waarheid, maar ook de Geest van Geduld. Wees maar eens traag in je verontwaardiging of woede. Richt je maar eens op het luisteren naar de ander, naar het ideaal dat de ander voor ogen staat. Wees traag in het spreken en geduldig in het luisteren. Vaak heb je meer met de ander gemeen dan je denkt. De Geest van Geduld zou zeggen: doe het samen, mét elkaar.

De Geest van Waarheid en de Geest van Geduld, die kunnen ons helpen om te blijven vertrouwen, desnoods tegen beter weten in. Blijven vertrouwen op dat Messiaanse beeld van rechtvaardigheid, ook nu de Rechtvaardige zelf z'n plek in de hemel heeft ingenomen. Daarmee zijn natuurlijk niet ineens al onze zorgen verdwenen, laat staan dat voor ingewikkelde internationale problematiek concrete oplossingen in zicht komen. Maar zonder vertrouwen in de toekomst weten we zeker dat het nooit beter zal worden. Het vertrouwen dat de Eeuwige ons vanuit de Hemel geeft, dat helpt ons om kleine stapjes te zetten naar zijn Koninkrijk. We staan er uiteindelijk niet alleen voor. De Geest van de Waarheid, de Geest van het Geduld helpt ons. Die Geest inspireert ons om te zingen, tegen alle zorgen in. Zo kunnen we blijven zeggen, zelfs als Jezus de aarde gaat verlaten: al het goede komt van boven: ruimte, vertrouwen, liefde...
Amen